

Medlemmer af „de 27“ og de 22 ere enige i i høj Grad at fremskynde Rigsretssagen og vise en hæsblæsende Iver, som ikke stemmer med deres tidligere Adfærd i denne Sag. Men jeg vil gøre opmærksom paa — jeg deler for øvrigt deres Iver i og for sig —, at den forrige Justitsminister lod gaa Maaned efter Maaned, før han bestemte sig til en saadan Afgørelse, skønt Borgerrepræsentant Lyngsø var i høj Grad interesseret, i lige saa høj Grad interesseret som det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen), i at faa en snarlig Afgørelse. Men saa tilsidst, kort før sin Afgang, besluttede den tidligere Justitsminister, at der skulde indledes kriminel Undersøgelse. Man har gjort det, og jeg beklager det ikke, tværtimod. Det er for saa vidt tilfredsstillende, som det nu efter min Mening ogsaa vil blive dokumenteret, at der intet som helst har været at klage over. Jeg gør endvidere opmærksom paa, at dette Andelsforetagende, som ganske vist ikke havde Lykken med sig, har betalt hver Mand sit. Der er ikke Tale om, som ved Bondestandens Sparekasse, at Medborgere i Tusindvis ere blevne bedragne for Summer i Millionvis. Nej, dette Foretagende har betalt hver Mand sit, og det er alligevel Genstand for en kriminel Undersøgelse.

I saadanne Tilfælde skal Lovens Arm være lige lang, enten det er høje eller lave; derfor synes jeg ogsaa, at der maa indledes kriminel Undersøgelse af Privatbankens Forhold til Den sjællandske Bondestands Sparekasse og til Eksportforeningen. Jeg er ikke uimodtagelig for almindelige medmenneskelige Følelser, og jeg ønsker saamænd ikke i og for sig at se Blodet strømme, men jeg siger, at ogsaa her maa Loven være lige, og jeg har ikke i de Bankredse mærket nogen overdreven Humanitet, naar det har gældt de smaa — som Finansministeren forleden Dag talte om; man skal jo være lidt forsigtig med at føje Hovedordet til, for saa vil man straks være nødt til en reserverende Bemærkning. Jeg vil nævne et enkelt Eksempel. Bankdirektør Heide tog aldeles ikke i Betænkning, det saarede aldeles ikke hans menneskelige Følelse at, jeg kan sige slæbe ud af sin Tjeneste en Mand, der havde gjort sig skyldig i et, som det viste sig, forholdsvis lille Bedrageri paa 3,000 Kr. — det var det hele, der var ikke mere, en Sum, der ingen Rolle spillede for Sporvejsselskabet —, et Bedrageri, der var fremkaldt, fordi der ikke var Orden i Tingene fra Selskabets

Side. Nu er der indrettet en saadan Orden og en saadan Kontrol fra Selskabets Side, nu kan et lignende Bedrageri umuligt ske. Dette Selskabs Leder følte det ikke i Strid med sin medmenneskelige Følelse at slæbe denne lille Mand for dette lille Bedrageri direkte i Fængsel, uden at han en Gang fik Lov til at tage Afsked med sin Hustru, og der blev nu beordret kriminel Tiltale, skønt der ikke er kommet noget som helst andet frem. Jeg beklager det ikke; thi hver Mand maa undgælde for, hvad han forbyrder, enten han er lille eller stor, enten det er lidt eller meget, og ikke mindst, naar det gælder Folk i offentlige Tillidsposter. Men jeg siger, at naar Loven gaar saa haardt frem her, maa den ikke gaa mildt frem overfor de store, og mindst af alt maa Loven sove, naar det gælder de store.

Jeg er altsaa for saa vidt enig med det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. T. Nielsen) i Kravet om en kriminel Undersøgelse. Men saa vender jeg mig til det ærede Medlem og siger til ham, at han er efter min Mening saa mærkværdig ensidig i sin Fordring om Klarhed, saa mærkværdig ensidig, som han i det hele taget, synes jeg, ogsaa under denne Debat har været. Ærede Medlemmer ville erindre, hvordan han paa Debattens første Dag kastede sig med ligefrem glubsk Raseri over Kontorchef Halds Pension. Ja, nu har det under Debattens Løb vist sig, at den Pension skyldes hans egen tidligere Partiminister; derimod havde det ærede Medlem for Horsens Landkreds intet at bemærke til den Pension, der efterhaanden under Debatten er kommen til at spille noget større Rolle; eftersom den Haldske Pension er sunken hen i Ubemærkethed. Først i Dag kom det ærede Medlem saa vidt, at han lidt stammende, næppe hør ligt — jeg er ikke en Gang sikker paa, at alle Referenterne have opfattet det, i alt Fald ikke sikker paa, at alle Referenterne for Regeringspressen ude i Provinserne have hørt det — kom til at tage Afstand fra den Pension. Det ærede Medlem for Horsens Landkreds følte jo, at det vilde være klogt for alle fremtidige Eventualiteters Skyld, at en saadan Tagen Afstand stod i Rigsdagstidenden, saa at der altid kunde henvises til den; det var et næsten uhorligt Forsøg i sidste Øjeblik paa at tage Afstand fra den Pension, medens den anden Pension til at begynde med havde beskæftiget det ærede Medlem i høj Grad.

Det røber, synes jeg, en Ensidighed i det ærede Medlems Opfattelse; naar han